Vol: 2 No.: 1
May 2024

Private Circulation

OBC VOICE

*"Workers of the world unite;
you have nothing to lose
but your chains"*

- **PROTECT PUBLIC SECTOR**
- **REPEAL ANTI-LABOUR LAWS**

MAY DAY GREETINGS

MAY DAY Significance | **BJP Vs Congress Manifesto** | **Where Does this Bus Go** | **One Name One Agitation** | **Universal Brotherhood**

GLIMPSES OF ONE YEAR OBC VOICE MAGAZINE MAY 2023 – APRIL 2024

Introducing the Year One OBC Voice Magazine Wrapper!
Get a sneak peek into the past year's top stories,
exclusive interviews, and thought-provoking features.

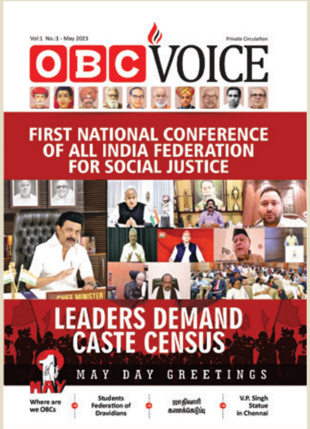

MAY 2023

JUNE 2023

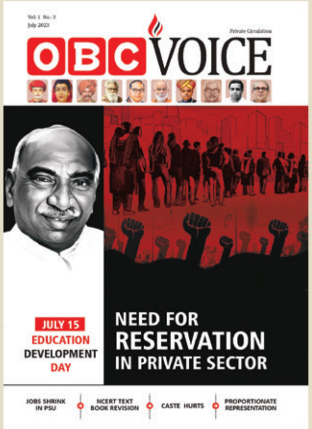

JULY 2023

AUGUST 2023

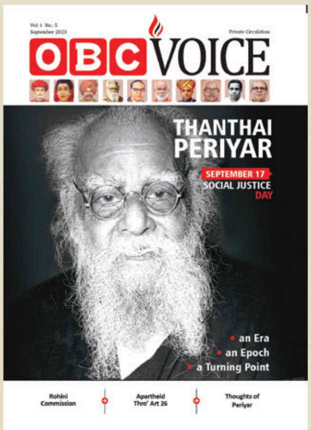

SEPTEMBER 2023

OCTOBER 2023

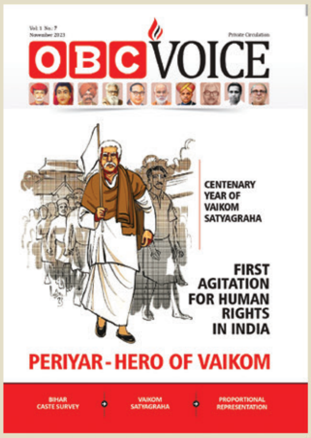

NOVEMBER 2023

DECEMBER 2023

JANUARY 2024

FEBRUARY 2024

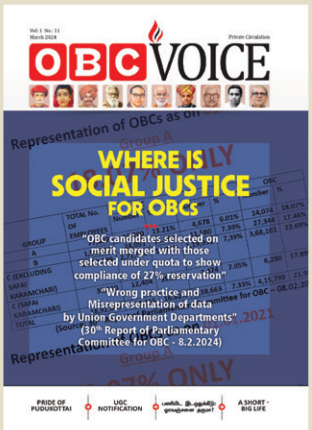

MARCH 2024

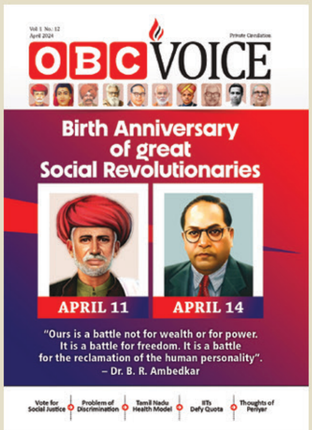

APRIL 2024

Don't miss out on your chance to be a part of our OBC Voice community.
Get your copy of the Year One Magazine Wrapper today and stay informed, inspired, and engaged. Visit our website: empowertrust.org

OBC VOICE
Private Circulation
Vol: 2 No.: 1 May 2024

Editor:
G.Karunanidhy

Editorial Board:
Vaeyuru Tholibangan
Ravindra Ram
T.Ravikumar
K.Chandran
G.Malarkodi

Published by:
G.Karunanidhy
10/1040 Jeevan Bhima Nagar
Anna Nagar West Extension
Chennai 600101

Printed at:
Krishnaraj Printers
36, Devarajan Street
Royapettah
Chennai 600014
Tel:+91 044-28485938/37

Email:
empower.socialjustice
@gmail.com

Website:
empowertrust.org

The views expressed
in the articles
are not necessarily ours

ONE SUCCESSFUL YEAR OF OBC VOICE

OBC Voice, the monthly magazine dedicated to promoting social justice for Other Backward Classes and other deprived sections, has successfully completed its first year of publication. Over the past 12 months, (since May 2023), OBC Voice has played a crucial role in raising awareness about the challenges and discrimination faced by members of OBC communities.

The magazine has covered a wide range of issues, including caste-based discrimination, access to education and employment opportunities, healthcare disparities and political representation for OBCs. Through in-depth articles, interviews, opinions and views, OBC Voice has provided a platform for OBC voices to be heard and for their concerns to be addressed.

In its first year, OBC Voice also highlighted the achievements and contributions of OBC individuals in various fields, showcasing their talent and resilience in the face of adversity. The magazine has strived to empower OBC communities and advocate for their rights and dignity.

Looking ahead, OBC Voice is committed to continuing its mission of promoting social justice and equality for OBCs. The magazine will continue to shed light on important issues, amplify OBC voices, and catalyze positive change in society.

As we enter the 2nd year, the escalating cost of paper and printing compels us to revise the annual contribution amount to a little extent only, which we are sure our readers may not mind much.

We thank our readers, contributors, and supporters for their invaluable support in our journey so far, and we look forward to many more years of advocating for the cause of social justice for OBCs. ■

மே நாள் மேன்மை

MAY DAY SIGNIFICANCE

- முனைவர் **க.அன்பழகன்**

- Dr. **K. Anbazhagan**

உலகின் ஆகச்சிறந்த - பரிணாமத்தின் உச்சநிலை உயிராக இருக்கும் இனம் மனித இனமாகும். அம்மனித இனம் தோன்றிய காலமுதல் இன்றுவரை மனித இனத்திலும் - உலக இயற்கையிடத்தும் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் எண்ணற்றவை. உலகில் அனைத்தும் மாற்றத்திற்குட்பட்டது. மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது என்ற அறிவியல் உண்மைக்கு அறிவும் - உழைப்பும் அடிப்படை என்றால் அது மிகையில்லை.

Human race is the greatest species reigning supreme at the zenith of evolution. Since its genesis till this date, the changes occurred in human race and in the world-nature are innumerable. Everything in the world is subject to changes. It is a scientific fact that change alone is devoid of any change. It is not an exaggeration to say that human labour is the basis of that universal truth.

Labour laced with intellect yields productive results and progress. Restless labour alone could expand and enrich

அறிவார்ந்த உழைப்பே ஆக்கம் தரும். அயரா உழைப்பே அறிவை விரிவு செய்யும். அறிவின் உயர் எல்லையான பகுத்தறிவுதான் இன்றைய உலகின் கற்பனைக்கு எட்டா வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை. அந்த அறிவை மனிதன் தன் உழைப்பால்தான் மிளிர வைக்கிறான் - ஒளிர வைக்கிறான்_ உயர வைக்கிறான்.

உழைப்பிற்கு இருக்கும் இந்த சிறப்பை மய்யப்படுத்திதான் பல சொலவடைகள்-பொன்மொழிகள் பிறந்துள்ளது.

உழைப்பே உயர்வு தரும்
உழைத்தால் தான் உயர்வு
உழைப்பால் உயர்ந்தோர்
உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ?

-என பல குறிப்பிடலாம். இந்த பெருஞ்சிறப்புக்குரிய உழைப்புக்கு ஊனம் ஏற்படுத்த, சுரண்டல் முறை தனது வீரியத்தை காட்டத்துணிந்தது. உலகை உருவாக்கும் - உன்னத வடிவமைக்கும் - உவமைக்கடங்கா நிலைக்கு உயர்த்திச் செல்லும் உழைப்பாளிகளையும் அவர்களின் உழைப்பாற்றலையும், முதலாளித்துவம் சுரண்டத் தொடங்கியது.

உழைப்பாளிகளை உழைக்காது உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவம் உண்டு திளைத்தது. உழைப்பாளிகள் ஓடாய் மெலிந்தனர். உண்ண உணவின்றி நலிந்தனர்.

"சித்திரச் சோலைகளே! உமை நன்கு
திருத்த இப் பாரினிலே - முன்னர்
எத்தனை தோழர்கள் இரத்தம் சொறிந்தனரோ!
உந்தன் வேரினிலே" - என்று புரட்சிக்கவிஞர் பாடினார்.

உழைப்பாளிகள், உழைப்பினால் வியர்வையை சிந்துவதாய்தான் உலகெங்கும் உள்ள கவிஞர்கள் - எழுத்தாளர்கள் - புரட்சியாளர்கள் பதிவிட்டுள்ளார்கள். பகுத்தறிவு நெறியில் சிந்தித்த கவிஞர், பெரியாரால் புரட்சிக்கவிஞர் என்று பாராட்டப்பட்ட கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் மட்டும்தான் 'சிந்தினர்' என்ற சொல்லுக்கு மேலான 'சொரிந்தனர்' என்ற சொல்லால் பாராட்டியுள்ளார்.

உலக உழைப்பாளி வர்க்கம் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதை எதிர்த்து, 8 மணி நேரம் உழைப்பு-8 மணி நேரம் குடும்பத்தோடு குதூகலம் - 8 மணி நேரம் ஓய்வு என்ற கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி 1886-மே, 1-ஆம் நாள் அமெரிக்க நாட்டில் சிகாகோவில் முதல் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. சிகாகோ, நியுயார்க், பிலடெல்பியா, மில்விக்கி, சின்சினாட்டி, லூயிஸ்வேலி, பால்டிமோர் என அமெரிக்காவின் பல நகரங்களில் 3 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பங்கேற்றனர். இதில் 1200க்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் கலந்து கொண்டு வேலை நிறுத்திப் போராட்டம் வெகு சிறப்போடு வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது.

1886 மே, 3ஆம் நாள் 'மெக்கார்மிம்' நிறுவன வாயிலில் காவல்துறை நடத்திய துப்பாக்கி சூட்டில் 4 தொழிலாளர்கள் பலி, 50 பேர்கள் படுகாயம் அடைந்தனர். இதைத்தொடர்ந்து சிகாகோ நகரில் 'ஹேமார்க்கெட்' சதுக்கத்தில் நடைபெற்ற கண்டன கூட்டத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி சூட்டில் பலியானோர் எண்ணிக்கையே தெரியவில்லை.

knowledge. The peak of knowledge is rationalism and rationalism is the basis of unimaginable growth and development. Man adds glory to his enriched knowledge only through his hard labour. He makes his unfathomable knowledge scale great heights by his tireless labour.

The exceptional virtue of labour led to the formation of various maxims, proverbs and golden words. Hard work elevates us. We scale great heights in life only when we work hard. Great men in the world achieved greatness only through their hard labour. Has hard work ever failed to bestow success? We can go on and on glorifying the greatness of labour.

Exploitation in society tried to display its strength by crippling the great significance of labour. Labourers mould this world and give it a neat shape. Labourers make humanity reach incomparable heights. But capitalism and bourgeois persons began exploiting labourers and their skill for hard work.

Capitalists who hardly work stifled the labour class that worked hard. Labourers grow and eat but the capitalists eat without growing food. Labourers took ill and became wafer-thin with the passing of time. They suffered unbearable starvation.

The renowned revolutionary Tamil Poet Bharathidasan composed a poem as an ode to a beautiful garden. Addressing the green grass, plants and flowers, he asks –

"Oh captivating plants and flowers!
Do you know how many labourers
Showered their blood on your roots
To make you all thus grow here?"

All over the world, poets, authors and revolutionaries have sung much in praise of the sweat of labourers who have made unparalleled contributions to this world through their pain and sweat.

Poet Bharathidasan had a rationalist outlook in composing this poem. He used "blood showered on your roots" instead of merely saying "blood shed on your roots". The word "showered" augments the value of a labourer's hard work. It has a greater impact on readers. This made Thanthai Periyar hail him as a "revolutionary poet".

On 1st of May, 1886, the first labourers' strike took place at Chicago in the U.S., demanding 8 hours of work, 8 hours to be with wife and children and 8 hours of rest for every labourer. This strike was a protest against exploitation of the labour class. All over Chicago, New York, Philadelphia, Milwaukee, Cincinnati, Louisville and Baltimore and several other American cities, more than 3.5 lakh labourers participated in this strike. More than 1,200 establishments joined it and organised the strike with thundering success. This was the first labourers' strike in our world history.

On 3rd May, 1886, Police ordered firing at the entrance of an establishment called "Mccaruim". Four labourers died on the spot and 50 were severely injured. Following this tragedy, a protest meet was held in Chicago at "Haymarket Square". There was police firing again there and the number of persons dead could never be ascertained.

நிறுவனங்களின் அதிபர்கள் (முதலாளிகள்) தொடர்ந்த வழக்கில், நீதிமன்றம் ஏழு பேர்களுக்கு தூக்கு தண்டனையும், ஒருவருக்கு 15 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனையும் வழங்கி தீர்ப்பளித்தது.

இந்நிகழ்வு உலகத்தையே குலுக்கியது. அமெரிக்கத் தொழிலாளர்கள் தொடங்கிய 8 மணி நேர உழைப்பு எனும் போராட்டம், அப்போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு உயிர்நீத்த சிகாகோ தொழிலாளர்களின் உயிர்த் தியாகம் உலகெங்கும் காட்டுத்தீயாய் பரவியது. 8 மணி நேர உழைப்பு என்ற தொழிலாளர்களின் உரிமை முழக்கம் வென்றது. அதன் காரணமாகத்தான் இன்று உலகமெங்கும் மே, 1 - தொழிலாளர் நாளாக கொண்டாடப்படுகிறது.

இந்தியாவில் முதன்முதல் மே நாள் கொண்டாடியவர் மா. சிங்காரவேலர். 1933 மே 21ஆம் நாள் மே தினக் கூட்டம் நடத்திய பெருமைக்குரியவர் இவரே.

தமிழ்நாட்டில் முதன்முதல் மே நாள் விழா கொண்டாடிய கட்சி பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம். மே 23, 1933-ல் சமதர்ம ஊர்வலம் சமதர்ம சங்கீதங்களுடன் கூட்டங்களை நடத்தி கொண்டாட வேண்டும் என்று தந்தை பெரியார் 14.05.1933 குடி அரசில் அறிவித்தார். நாடெங்கும் மே நாள் நிகழ்ச்சிகள் சிறப்புடன் கொண்டாடப் பட்டது.

திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில் மே நாள் அன்று விடுமுறை அறிவிக்கப்பட்டது. அதேபோல், மே தினப் பூங்க தமிழ்நாட்டின் தலைநகர் சென்னை மாநகரத்தில் அமைக்கப்பட்டது. சென்னை மெரினா கடற்கரையில்- 'உலகத்தொழிலாளர்களே ஒன்றிணைவோம்' என்கிற ஒற்றை வரி தத்துவத்தினை உணர்த்திடும் உழைப்பாளர் சிலையும் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

போராடிப் பெற்றிட்ட உழைப்பாளர் உரிமை- உலகை உலுக்கிய உழைப்பாளர் உரிமைக்குரல் அன்று வங்கி மற்றும் பேருந்துகள், தேசிய உடைமையாக்கள் எனும் கொள்கைத் தளத்தில் பல புரட்சிகளை நடத்தியது. இன்றோ ஆளும் ஒன்றிய பி.ஜே.பி. அரசு அனைத்து அரசுத்துறையையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தனியார் மயமாக்கும் பணியால், பொதுத்துறையை அம்பானி, அதானி கார்ப்பரேட் கம்பெனிகளுக்கு தாரை வார்ப்பு செய்வதால், எஸ்.சி., எஸ்.டி., ஓ.பி.சி. இட ஒதுக்கீட்டை ஒழித்துக்கட்டி - சமூகநீதியை ஆழக்குழி தோண்டி புதைக்கும் ஆபத்தை செய்துவருகிறது.

உழைக்கும் வர்க்கம் - அறிவை வளர்க்கும் அணியினர்கள் அயர்ந்தால் ஆபத்து வென்றுவிடும். இந்தியாவில் மே நாள் மேனாள் ஆனது என்று எழுதும் நிலையை எட்டி விடும். விழிப்புடன் இருப்போம். உழைப்பாளர் விழுமியம் காப்போம்,

உழைப்பாளர்களே! ஒன்று கூடுங்கள்! மே நாள் வாழ்த்துக்கள். ■

(கட்டுரையாளர் - மாநில கிராமப் பிரச்சார குழு அமைப்பாளர், திராவிடர் கழகம்)

The owners of establishments, the capitalists, filed a suit against the labourers. As per court – verdict, seven labourers were hanged and one was sentenced to rigorous imprisonment for 15 years. This verdict of the court shattered the entire world. The news about the strike of American labourers demanding 8 hours work and the sacrifice of lives in Chicago, spread like wild fire all over the world. The labourers achieved success in their rights for 8 hours of work. Social Justice was achieved at last by their collective strife. To commemorate that day of achievement, 1st of May is being celebrated all over the world every year as "MAY DAY" – the Great labourers' day!

In India, May Day was celebrated at first by Thiru. Singaravelar, a great social reformer. On 21st May, 1933, he was the proud Convener of May Day meet. In Tamil Nadu, the credit goes to the Self Respect Movement of Thanthai Periyar. On 23rd May, 1933, a grand procession to stress the need of equality and egalitarianism was held, accompanied by the play of songs related to those noble ideals. This was held as per Periyar's appeal in the May 14, 1933 issue of 'Kudi Arasu.' On the particular day May Day events were held in a grand manner all over the country.

During the rule of Dravida Munnetra Kazhagam (DMK) in Tamil Nadu, May Day was declared as a Government holiday to be observed every year. In Chennai, the capital city of Tamil Nadu, May Day Park was also constructed. Beside the Merina Beach in Chennai, a labourers' Statue was also erected, with one sentence inscribed on it, that reads ----

"All the labourers of the world
let us all join hands and unite."

The significant call inscribed on the statue, speaks volumes about the greatness of labourers.

Labourers' rights were obtained by huge struggles and relentless fight. The voice of labourers for their rights, resonated then everywhere. There were many revolutions ideologically. The struggle played a vital role in the nationalisation of banks and transport department was brought under government administration. Privatisation was opposed by labourers. Today, the Union Government headed by the BJP is gradually privatising all the public sector organisations by surrendering them to the corporate enterprises owned by business magnates like Ambani and Adani. The reservations for the SC; ST and the OBC are being crushed. Social Justice faces a severe threat of getting buried deeply.

Unless the working class and the Stalwarts of academia wake up by this alarming toll, the ruin of social justice cannot be prevented. There is an imminent danger of 'MAY DAY' becoming 'A FORGOTTEN DAY OF THE PAST." Let us be vigilant and alert. Let us conserve labourers' unity by our collective efforts.

Labour fraternity! Unite!
Long live 'May Day'!
Long live the working class!

(The writer is the State Village Propaganda Committee Organiser, Dravidar Kazhagam (DK)

Elections 2024 BJP's Sankalp vs Nyay of Congress: The Battle of the Manifestos

While BJP charts a course towards a 'Viksit Bharat', Congress champions a narrative of societal equity and justice.

- SAYANTAN GHOSH

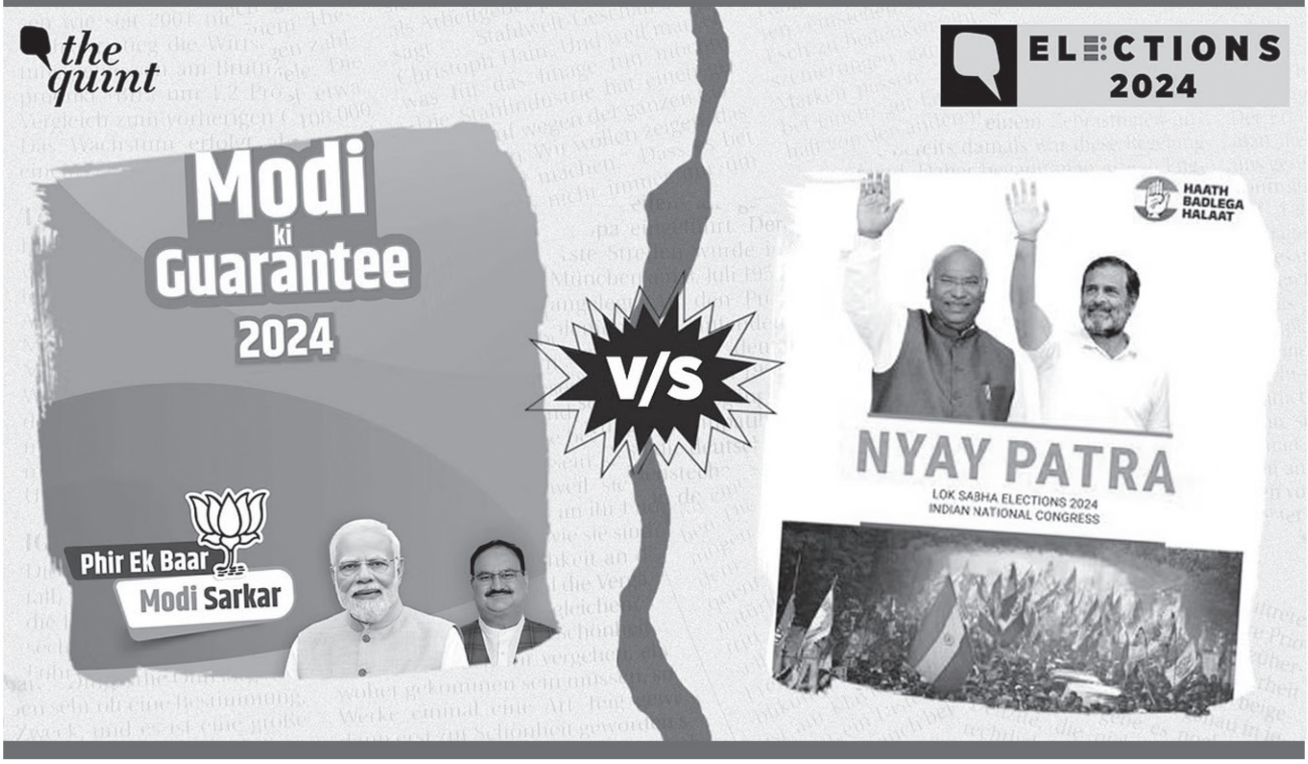

The ideological divergence encapsulated in the Bharatiya Janata Party (BJP)'s 'Sankalp Patra' and Congress' 'Nyay Patra' for the forthcoming 2024 Lok Sabha elections mirrors India's vibrant political tapestry. The stage is set, the audience anticipates, and the curtain rises on the most profound ideological spectacle in India's democratic theatre.

These manifestos transcend policy compilations and are a declaration of identity with each party crafting its own rendition of the spirit of India.

The BJP's 'Sankalp Patra' epitomises continuity by weaving a narrative of progress built upon the party's previous tenure and spotlighting nationalism, infrastructural advancements, and a robust economic trajectory. It champions cultural values and advocates for initiatives like the Uniform Civil Code (UCC), epitomising a steadfast commitment to a national ethos.

In stark contrast, Congress' 'Nyay Patra' heralds a clarion call for change, accentuating social justice and economic parity as its focal points. It promises a comprehensive socio-economic census and legal safeguards guaranteeing farmers' incomes, aimed at redressing societal inequities.

The Divergence in Vision

The BJP's pragmatic stance paints a vision of a self-reliant India, prioritising governance overhauls and bolstering national security.

Its manifesto strikes chords with the constituents valuing tradition and viewing cultural nationalism as intrinsic

to India's character. Conversely, the Congress positions itself as an advocate for the youth and disenfranchised, pledging a more equitable distribution of resources and opportunities.

“While 'Sankalp' embodies a pledge to traverse a trajectory deemed instrumental in India's development, heralding stability, growth, and a pragmatic approach unswayed by populism, 'Nyay' seeks to offer a progressive alternative to the BJP's vision.”

At this juncture, India stands at a crossroads where the dichotomy between 'Sankalp' and 'Nyay' transcends mere manifesto promises; it delineates divergent visions for the nation's future.

While the BJP charts a course towards a Viksit Bharat (Developed India), the Congress champions a narrative of societal equity and justice.

A Battle of Ideologies

Both manifestos clearly emphasise a clash of ideologies.

The BJP's manifesto champions cultural nationalism and Hinduism under Modi's leadership, presenting a rehashed narrative with a 'Modi ki guarantee' stamp. While it touts having a pragmatic approach, the essence of a diverse, progressive, and secular India finds resonance in Congress's 'Nyay' as a pivotal ideology. Without a vision of justice, the pledge of 'Sankalp' falls short of upholding the inclusive idea of Bharat.

The ideological chasm between these manifestos is deliberate and profound:

“The BJP's manifesto envisions a resurgent Bharat – self-assured and assertive – drawing from the triumphs of its storied past. Conversely, the Congress manifesto echoes a clarion call for change, outlining a blueprint for an India where justice isn't just an aspiration but a tangible reality for every citizen across ranks.’

No mention of NRC, Higher MSPs: BJP's Strategic Strokes

The BJP’s 2024 manifesto shifts focus from contentious issues like the National Register of Citizens (NRC), Citizenship Amendment Act (CAA), and Article 370 to development goals, including the gradual removal of The Armed Forces (Special Powers) Act, (AFSPA) in the Northeast and extending the free ration scheme to 2029.

This strategic move aims to widen its appeal across the Eastern and Northeastern states. The manifesto now targets the middle class which was previously overlooked by promoting high-value job creation via startups in smaller cities and proposing large-scale infrastructure projects such as Vande Bharat and bullet trains as well as electric vehicle initiatives.

For the agricultural sector, the narrative changes from income doubling to providing better support through higher Minimum Support Price (MSP), crop diversification incentives, and cohesive farm infrastructure.

“The manifesto omits specific economic growth targets, diverging from past projections of India’s economic ascent. Culturally, it promotes international recognition of Ayodhya and Ramayan festivals, celebrates Tamil poet Thiruvalluvar, and seeks to elevate Ayurveda and yoga to global standards.”

Similarly, the Congress's 2024 manifesto represents a notable evolution from its 2019 predecessor. The updated manifesto shifts towards 'Paanch Nyay' – five pillars of justice encompassing youth, women, farmers, labourers, and equitable resource distribution.

It pledges to fill nearly 3 million government vacancies and proposes a constitutional amendment to uplift the reservation cap. In contrast, the 2019 manifesto emphasised job creation, relief for farmers' loans, and a separate 'Kisan Budget'.

The latest manifesto also includes a commitment to conduct a nationwide socio-economic and caste census.

Youth at the Forefront

As the 2024 Lok Sabha elections approach, India's youth take centre stage in the electoral agendas of the major political parties.

The BJP's manifesto focuses on fortifying academic integrity, tackling paper leaks, and promptly filling government vacancies. It envisions India as a global manufacturing and startup hub with initiatives like Mudra promoting entrepreneurship.

In contrast, the Congress manifesto introduces the 'Yuva Nyay' programme to combat unemployment, offering practical training through the Right to Apprenticeship Act for diploma-holders and graduates under 25. It pledges to fill 30 lakh central government vacancies, revitalise the public sector, and provide one-time relief for students affected by the COVID pandemic's disruptions.

As young voters ponder these visions, their choices will not only shape their own future but also the trajectory of the nation.

Women-Centric Measures

In the arena of electoral politics, the manifestos of the BJP and Congress unfold as banners of promises to India's women who wield significant influence with their 47.1 crore-strong presence.

The BJP's manifesto is a mosaic of empowerment, aiming to transform rural women into 'Lakhpati Didis' and to provide them with robust health services to combat diseases like cervical cancer. It also vows to

elevate women to seats of power in Parliament and state legislatures.

Contrasting this, Congress presents the 'Mahalakshmi scheme', offering Rs 1 lakh to impoverished families and pledging half of central government jobs for Indian daughters alongside a promise to double hostels for nurturing women's aspirations at the district level.

“The BJP's manifesto champions self-reliance and progress through participation, while the Congress extends a safety net of social security”.

The former focuses on systemic change and equality in representation while the latter prioritises immediate upliftment and inclusive support.

In this ideological duel, the BJP envisions progressive change through opportunity, while Congress leans towards immediate assistance and entitlement.

As women voters take centre stage in shaping India's future, their choice between self-made empowerment and assured support will not only impact the political landscape but also shape the evolution of society itself.

Contrasting Economic and Agricultural Vision

In the unfolding narrative of India's economic trajectory, the BJP and Congress manifestos for 2024 carve out distinct pathways, each presenting divergent strategies for economic development and farmers' welfare.

The BJP's vision positions India as a formidable global economic power, prioritising low inflation, robust growth, and heightened employment opportunities. It pledges support for taxpayers and endeavours to enhance the PM Fasal Bima Yojana through technological upgrades for efficient claims processing and grievance resolution, alongside periodic adjustments to the MSP for crops.

On the other hand, the Congress manifesto charts an ambitious course, aiming to double India's GDP within a decade. It advocates for legislation safeguarding the rights and social security of gig and unorganised workers, promoting free trade while adhering to international commerce norms.

For farmers, Congress proposes a legal MSP guarantee in line with the Swaminathan Commission's recommendations and plans to establish a Permanent Commission on Agricultural Finance for monitoring credit and addressing loan-related challenges.

“The BJP's economic blueprint focuses on bolstering India's global market standing with a keen focus on manufacturing and technological advancements.”

Finally, both the manifestos cater to their core constituencies while addressing broader economic and agrarian concerns. The BJP's strategy leans towards a top-down approach, banking on large-scale projects and international competitiveness for economic ascendancy.

In contrast, the Congress advocates for a bottom-up approach, prioritising social welfare and grassroots economic reforms. These contrasting visions underscore the ideological divergence between the two parties, each presenting a unique narrative on India's path towards a prosperous future.

(Source: The Quint.com - The author, a columnist and research scholar, teaches journalism at St. Xavier's College (autonomous), Kolkata. This is an opinion piece and the views expressed above are the author’s own.)

Karl Marx was born in **5th May 1818** in Trier, Prussia; he was the oldest surviving boy in a family of nine children. Both of his parents were Jewish, and descended from a long line of rabbis, but his father, a lawyer, converted to Lutheranism in 1816 due to contemporary laws barring Jews from higher society. Young Karl was baptized in the same church at the age of 6, but later became an atheist.

As a university student, Karl Marx joined a movement known as the Young Hegelians, who strongly criticized the political and cultural establishments of the day. He became a journalist, and the radical nature of his writings would eventually get him expelled by the governments of Germany, France and Belgium. In 1848, Marx and fellow German thinker Friedrich Engels published “The Communist Manifesto,” which introduced their concept of socialism as a natural result of the conflicts inherent in the capitalist system. Marx later moved to London, where he would live for the rest of his life. In 1867, he published the first volume of “Capital” (Das Kapital), in which he laid out his vision of capitalism and its inevitable tendencies toward self-destruction, and took part in a growing international workers’ movement based on his revolutionary theories.

Did you know? The 1917 Russian Revolution, which overthrew three centuries of tsarist rule, had its roots in Marxist beliefs. The revolution’s leader, Vladimir Lenin, built his new proletarian government based on his interpretation of Marxist thought, turning Karl Marx into an internationally famous figure more than 30 years after his death.

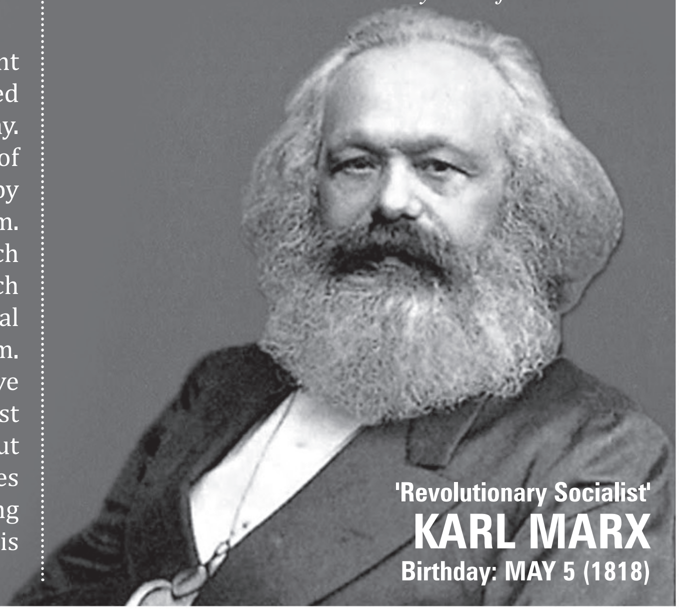

'Revolutionary Socialist'
KARL MARX
Birthday: MAY 5 (1818)

Where does this bus go?

The Tamil Nadu government's free bus ride scheme for women has helped to remove barriers for them to travel. It has emerged as a truly social inclusive mission. But those implementing the scheme will have to pay attention to the demands of the beneficiaries

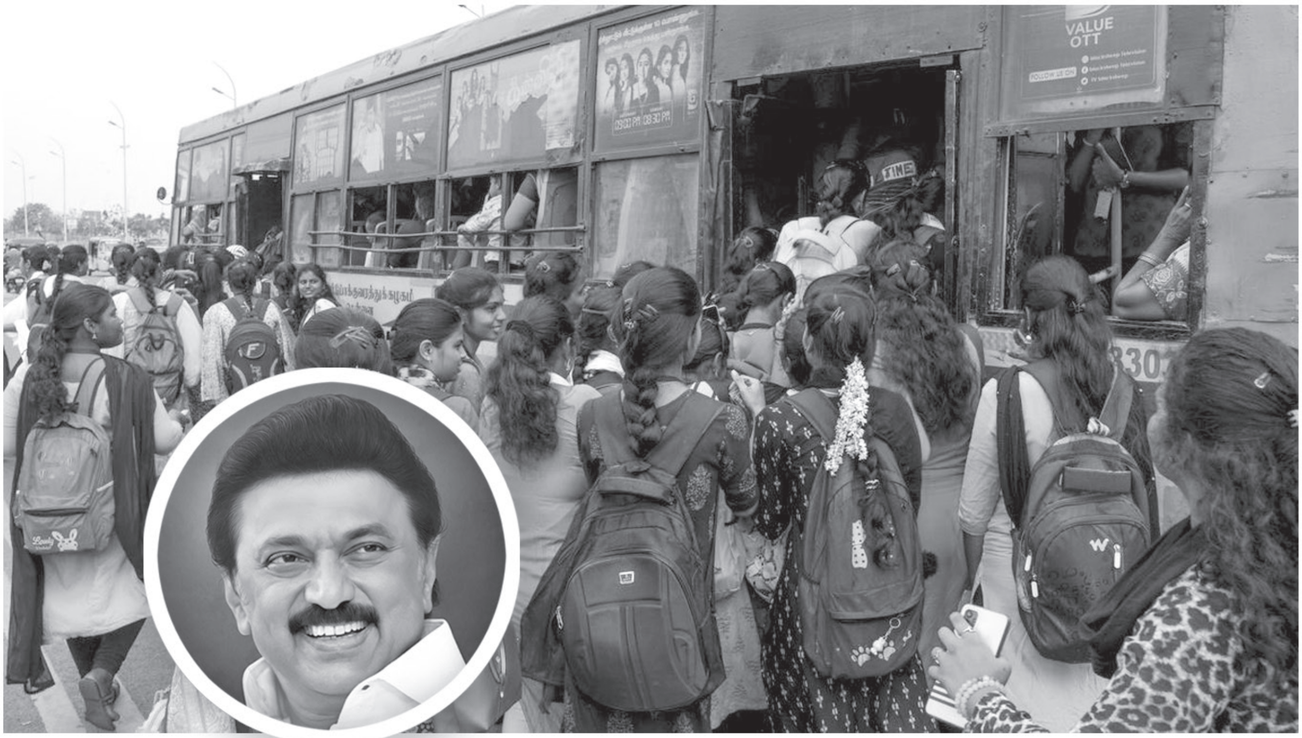

Most of the women are positive about the scheme, which helped them save money and created a situation conducive to travel. A scene in Chennai. | Photo Credit: M. VEDHAN

The free bus travel scheme for women, Vidiyal Payanam, launched by the DMK government, has become a subject of research. Organisations have done a SWOT analysis of the scheme that was announced immediately after the DMK, led by M.K. Stalin, entered office in March 2021. Punjab also implemented free bus travel for women at the same time, while Delhi has had it since October 2019. Karnataka and Telangana provide women with similar concessions.

Through the scheme, the Tamil Nadu government has aimed at two important goals: earning the goodwill of women, and saving the seven State Transport Corporations (STCs), including the Metropolitan Transport Corporation (MTC), from going bankrupt.

As the country came out of the COVID-19 lockdown, commuters' confidence in public transport was at its lowest. As transport corporations struggled to stay afloat after the pandemic, the subsidy given under the scheme has helped them avoid bankruptcy.

Extended to third gender

The free bus travel was extended to the third gender on a request from the community. The Consumer and Civic Action Group (CAG) assessed the implementation of the social welfare measure. The report was recently released by MTC Managing Director Alby John.

A senior official of the Transport Department said nearly 440 crore women passengers had been ferried by the seven corporations (MTC, Villupuram, Salem, Coimbatore, Kumbakonam, Madurai, and Tirunelveli) since the launch of the scheme in July 2021 till March 18, 2024. In the financial year 2023-24, 178 crore

women travelled free under the scheme. The number of passengers, particularly women, has increased to 51 lakh a day in the 2023-24 fiscal from the earlier average of 45 lakh women a day.

Of the total of nearly 440 crore beneficiaries, the MTC carried 88.50 crore passengers, the highest. It was followed by the Kumbakonam STC with 80.75 crore, and Coimbatore STC with 65.40 crore passengers. The Villupuram STC carried 58.90 crore, Madurai 52.75 crore, Salem 51.20 crore, and Tirunelveli 42 crore. Among the happiest beneficiaries are the women in hilly areas: a total of 8.78 lakh of these women have used this scheme on the ghat routes, thus making monthly savings.

Over 3,000 women interviewed

The study report called 'Fair Fares: Towards gender-inclusive public transport' undertook a survey in the State with more than 3,000 women (in Chennai, Coimbatore, Salem, Thiruvarur, Tirunelveli and Tiruvannamalai) to understand the effective implementation of the scheme and the savings made by the women. The study found that, on an average, 80 % of the women interviewed saved Rs. 400 per month and the remaining, Rs. 601 to Rs. 800 per month. The study's main highlight was that free bus travel has helped in breaking the shackles for women to move out of the house and has emerged as a truly social inclusive mission.

K. Sowmya, Research scholar of CAG, who did the survey along with a few others said it was mainly carried out across cross sections of women using the public transport daily to find the impact of the free bus travel in their daily life. Ms. Sowmya said most of the women were positive about the scheme which helped them save money and created a situation whereby they could travel out, but they also wanted the scheme to be extended to express and deluxe services similar to the concession passes provided to senior citizens who are allowed to travel in any bus.

The study charts out the various categories of women including homemakers, informal workers, self-employed, students, employees and retired, using public transport. Respondents also made demands to increase the frequency of the white board (ordinary) buses as the existing services buses are crowded, need for better maintenance of buses, and improvement of bus crew behaviour.

Shortage of normal services

T. Vasanthakumari, a resident of Thiruporur, who commutes to Thiruvanmiyur daily, said the bus service from Kelambakkam to Koyambedu (route no. 570) has the most frequency but unfortunately it has only Deluxe services, which is not covered under Vidiyal Payanam. Normally there is a shortage of white board services on the Information technology corridor. As a result most of the women commuters have gone ahead and purchased the monthly pass, she added.

Transport activists, while appreciating the MTC for operating white board services on several routes linking to the new Kilambakkam bus terminus, said several MTC buses have exclusive Deluxe services and it would be helpful if the Transport department takes steps to operate a mix of Deluxe and White Board services.

A few of the routes which have predominantly Deluxe board services including Kelambakkam to Koyambedu (570), Velachery to Ambattur Industrial Estate (D70), Tambaram to Broadway (A51), High court to Thiruninravur (71E), Triplicane to Pattabhiram (40A) and Tambaram to Avadi via Outer Ring Road (202).

'Allot seats in deluxe buses'

Consumer activist T. Sadagopan says that under normal circumstances, women skip the deluxe buses on certain routes where there is a good mix of white-board and deluxe buses. As these deluxe buses normally have fewer passengers and there are always some seats vacant, the government can allot a small number of seats for women to travel free in these buses.

A senior Transport Department official, responding to the charge of women passengers that the transport corporations operate a reduced number of white-board buses, says that more than 50% of the fleet are operated as ordinary buses. For example, of the MTC's fleet of 3,300 buses, 1,560 buses are being operated as ordinary services. He says that every day, 1,350 deluxe buses, 210 women-cum-children buses, 146 small buses, and 48 air-conditioned services are operated.

The official says Chennai city alone will get 1,000 new buses (500 electric, 250 low-floor, and 250 standard) before the end of the year. So, the complaints about inadequate white-board buses will come down.

Lifeline to corporations

The official also points out that the scheme has thrown a lifeline to the transport corporations facing huge losses and funds shortage and saved the State's public transport system from going bust. He says the total subsidy given by the government, since the launch of the scheme in March 2021, stood at ₹6,788 crore, with the MTC's share being ₹1,422 crore till March 2024.

Regarding the complaints about bus crews abusing the beneficiaries, the official says stern departmental action has been initiated and the crews have been put through a programme to develop professional behaviour.

(Source: The Hindu 21.04.2024)

மே 5 (1957) – ஒரு போராட்டம் – ஒரு பெயர் மாற்றம்

- கோ.கருணாநிதி

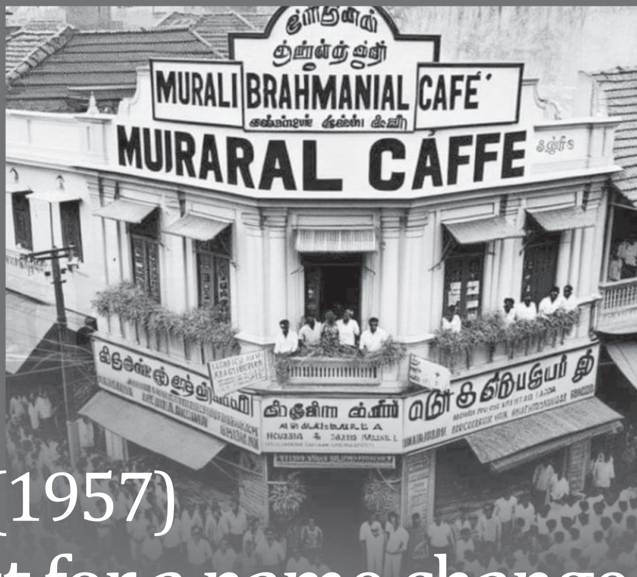

May 5 (1957) A non-violent protest for a name change

- G.Karunanidhi

அடையாறு ஆனந்த பவன் (A2B) உரிமையாளர் ஸ்ரீநிவாச ராஜா தமது பேட்டியில், உணவகத் தொழிலை தமிழ்நாட்டில் பிராமணர்கள் மட்டுமே நடத்தி வந்தனர். பின்னர் யார் வேண்டுமானாலும் உணவகத் தொழிலை நடத்த முடியும் என்ற நிலையை உருவாக்கியவர் தந்தை பெரியார் என குறிப்பிட்டிருந்தார். இதற்கு இந்துத்துவா அமைப்பினர் எதிர்ப்பு தெரிவித்து A2B-ஐ புறக்கணிக்க வேண்டும் என டிரெண்டிங் செய்தனர். இதற்கு எதிராக A2B ஹோட்டலுக்கு சென்று சாப்பிட்டு போட்டோக்கள் சமூக வலைதளங்களில் பதிவிடப்பட்டது. இந்த நிலையில் திமுக மகளிர் அணியின் அதிகாரப்பூர்வ எக்ஸ் பக்கத்தில் 66 ஆண்டு முன்னர் தந்தை பெரியார் நடத்திய முரளி பிராமணாள் கபே ஓட்டல் போராட்டம் நினைவு கூறப்பட்டது.

இந்தப் போராட்டம் குறித்த சுருக்கமான வரலாறு இது:

திருச்சியில் 18.4.1957 அன்று கூடிய திராவிடர் கழக மத்திய கமிட்டியில், ஜாதி ஒழிப்புக் கிளர்ச்சியின் ஒரு கூறாக ஒரு அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது.

5.5.1957 முதல் பார்ப்பனர் உணவு விடுதிகளில் இடம்பெறும் பிராமணாள் என்ற எழுத்துகளை அழிப்பது என்பதுதான் அந்த அறிவிப்பு. அதனைத்

Adyar Ananda Bhavan (A2B) owner Srinivasa Raja in his interview said that only Brahmins were running once in the food industry in Tamil Nadu. Later, it was Thanthai Periyar who created such an environment that anyone could be in it. Hindutva organizations protested against this and trended to boycott A2B. Against this, many went to A2B hotel and consumed food and posted photos on social media. In this situation, the official X page of the DMK women's wing recently commemorated the Murali Brahmins Cafe hotel protest held by Thanthai Periyar 66 years ago.

Here is a brief history of the struggle:

In the Central Committee of the Dravidar Kazhagam meeting which met at Trichy on 18.4.1957, a resolution was issued as part of the anti-caste agitation.

தொடர்ந்து மாநில ஆட்சியாளருக்கும், ஆளுநருக்கும் தந்தை பெரியார் கடிதம் ஒன்றை எழுதினார். அது விடுதலையிலும் வெளிவந்தது (27.4.1957).

கிளர்ச்சிக்கு முன்னோட்டமாகப் பெரியார் அவர்கள் சென்னை ஆட்சியாளர்களுக்கும், கவர்னருக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதி, 27.4.57 'விடுதலை'யில் அதை வெளியிடச் செய்தார்.

அதில், 'நமது நோக்கம் சாதி மத பேதமற்ற சமுதாயம் நிறுவப்பட வேண்டும் என்பதாகவும், அரசாங்க ஆணைகளில்கூடச் சாதியைக் காட்டக் கூடாது என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாகவும் எடுத்துக்காட்டி; சாதிப்பிரிவு என்பது, நம் நாட்டில் அனுபவப்பூர்வமாகப் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்ற இரண்டுக்குள் அடங்கிவிடுவதாக உதாரணத்துடன் விளக்கினார். சிலர் தங்களை சத்திரியர் என்றும், சிலர் வைசியர் என்றும் அழைத்துக் கொண்டாலும், 'பிராமணாள்' இவர்களையும் சூத்திராள் என்றுதான் கருதுகிறார்கள். தெரிந்தோ தெரியாமலோ பிராமணாள் விடுதி என்று உணவுக் கடைகளை நடத்திட அரசு அனுமதி தந்து வருகிறது. பார்ப்பனர் வீடு என்று அவர்கள் தங்கள் சொந்த வீட்டில் போட்டுக் கொள்ளட்டும். அரசு அனுமதியோடு, மற்றவர்களை இழிவுபடுத்தும் அடையாளமாகவும், பணம் சம்பாதிக்கவும், ஏன் பிராமணாள் என்ற வார்த்தை பயன்பட வேண்டும்? 25 ஆண்டுகட்கு முன்பே நான் சில நகரசபைத் தலைவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு, நகரசபை லைசன்ஸ் தர மறுத்தேன்.

(1917 இல் ஈரோடு நகர மன்றத் தலைவராக தந்தை பெரியார் இருந்தபோது, ஈரோட்டில் கொங்கப்பறைத் தெரு என்று இருந்ததை வள்ளுவர் தெரு என்று மாற்றினார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது).

அரசு, நகரசபை இதில் தலையிடக் கூடாதென்றது. பிறகு, இரயில்வேயுடன் போராடி, அங்கேயிருந்த 'பிராமணாள்' ஓட்டல், 'பிராமணாள்' சாப்பிடுமிடம் ஆகியவற்றை எடுக்கச் செய்தேன். எனவே அருள்கூர்ந்து, 5.5.57க்குள் அமுலுக்கு வருமாறு, ஓர் அவசர உத்தரவு பிறப்பித்துப் 'பிராமணாளை' அகற்றிவிட்டால், நேரடி நடவடிக்கையாக ஒரு கிளர்ச்சி செய்ய அவசியமிருக்காது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்!' என்று முடிவடைந்தது பெரியார் கடிதம்.

பிராமணாள்' அழிப்புக் கிளர்ச்சி ஏன்? என்ற தலைப்பில் பெரியார், 28.4.57 'விடுதலை' ஏட்டில் ஒரு விளக்கமான அறிக்கையினையும் வெளியிட்டார். எதற்கும் பதிலோ, நடவடிக்கையோ காணப் பெறாமையால், திட்டமிட்டபடி 5.5.57 அன்று, சென்னை திருவல்லிக்கேணி, பைக்ராஃப்ட்ஸ் சாலையிலுள்ள முரளி கஃபே என்ற பார்ப்பனர் உணவு விடுதியைக் களமாகத் தேர்ந்தெடுத்துப் போராட்டம் தொடங்கியது.

அனேகமாக, எல்லா இடங்களிலும் பிராமணாள் ஒழிந்தபோது, சென்னை திருவல்லிக்கேணி பகுதியில், முரளி பிராமணாள் கபே என்ற உணவு விடுதிக்கார பார்ப்பனர் மட்டும் பிராமணாள் பெயரை எடுக்கமாட்டேன் என்று அடம்பிடித்தார்.

The resolution was to remove the word "Brahmin" in the canteens of Brahmins from 5.5.1957. As a prelude to the revolt, Thanthai Periyar wrote a letter to the state ruler and the governor. It was also published in Vishti (27.4.1957).

As a prelude to the revolt, Periyar wrote a letter to the rulers and the governor of Madras and got it published in 'Vidtuthalai' on 27.4.57.

He wrote thus:

"Our aim is to establish a society devoid of caste and religion, and it has been agreed upon that even in the government orders, caste should not be indicated; With an example, he explained that caste division is experienced in our country as being subsumed into two categories: the Brahmins and the non-Brahmins. While some call themselves Kshatriyas and some Vaisyas, the 'Brahmins' also consider them Shudras. Knowingly or unknowingly, the government is granting permission to run food stalls as Brahmin hostels. Let them have it in their own house as the seer's house. Why should the word Brahmin be used as a sign of denigration of others to earn money with the permission of the government? About 25 years ago, I, along with some municipal leaders, refused to issue a municipal license. (It may be noted here that in 1917 when Thanthai Periyar was the Chairman of Erode Municipality, he changed **'konkaparai'** Street to **'Valluvar'** Street in Erode).

The government and the municipality said that I should not interfere in it. Later, I fought with the Railways and made them take over the 'Brahmanal' hotel and the 'Brahmanal' eatery there. Therefore, I humbly submit that if the word 'Brahman' is removed by issuing an urgent order to come into effect by 5.5.57, there will be no need for a revolt as a direction action." Thus, Periyar concluded his letter.

Why the deletion of the word 'Brahman'? Periyar also issued an explanatory statement on 28.4.57 in the 'Viduthalai' paper. In the absence of any response or action, on 5.5.57 as planned, the protest started by choosing Murali Brahmanal Cafe, Pycrofts Road, Tiruvallikeni, Chennai as the site of protest.

தந்தை பெரியார் நினைத்திருந்தால், கழகத் தோழர்கள் நினைத்திருந்தால், அந்தப் போர்டை எடுக்க எவ்வளவு நேரம் ஆகியிருக்கும்?

எந்தப் போராட்டத்தையும் வன்முறையில் நிறைவேற்றிக் கொள்ள விரும்பாதவர்தான் வெண்தாடி வேந்தர் தந்தை பெரியார்.

அந்த உணவு விடுதியின் முன் நாள்தோறும் மாலை நேரத்தில் அமைதியான முறையில் மறியல் போராட்டம் நடத்துவது என்று முடிவு செய்து, அறிவிக்கவும் செய்தார்.

அந்த உணவு விடுதிமுன் அறப்போராட்டத்தை தந்தை பெரியாரே தொடங்கியும் வைத்தார். நாள் தோறும் கழகத் தோழர்கள் மறியலில் ஈடுபட்டனர்.

தொடக்கத்தில் சிட்டி போலீஸ் ஆக்ட் 41 ஆவது பிரிவின்படி ரூ.50 அபராதம் என்றும், கட்டத் தவறினால் இரண்டு வாரம் சிறை தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது. சில நாள்கள் கழித்து 71(11) என்ற இன்னொரு விதியைச் சுட்டிக்காட்டி, மூன்று வாரம் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது - பிறகு 5 வாரம் என்றும் நீண்டது.

கருஞ்சட்டைத் தோழர்களா அபராதம் கட்டுவார்கள்? சிரித்த முகத்துடன் சிறைச் சாலை நோக்கிச் சென்றனர். அன்னை மணியம்மையார், குத்தூசி குருசாமி, ஏ.பி. ஜனார்த்தனம் என்று தோழர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் சென்ற வண்ணம் இருந்தனர்.

வெளியூர்களிலிருந்தெல்லாம் கழகத் தோழர்கள் திரள ஆரம்பித்தனர். 5.5.1957 இல் தொடங்கப்பட்ட மறியல் போராட்டம் 2.12.1957 அன்றோடு முடிவுற்றது - 1010 கழகத் தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

முரளி பிராமணாள் கபே உரிமையாளரான பி.கே.வெங்கடேசன் முதல் நாள் இரவு ஒரு கூடை மாம்பழத்துடன் சென்னை மீரான் சாகிபு தெருவில் இருந்த தந்தை பெரியார் அவர்களிடம் சரணடைந் தார். தன் தவறுக்கு மன்னிப்புக் கோரினார். பின்னர் முரளி பிராமணாள் கபே என்ற பெயர் முரளி அய்டியல் ஓட்டல் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது (22.3.1958).

தந்தை பெரியார் அவர்களின் பெருந்தன்மை - முரளீஸ் கபே ஓட்டல் முதலாளி நேரில் வந்து மன்னிப்புக் கோரிய செய்தியை விடுதலையில் வெளியிடவேண்டாம் என்று தடுத்துவிட்டார்.

ஒருவர் தன்னைத் தனிமையில் சந்தித்து, மன்னிப்புக் கோரிய நிலையில், அதனை வெளியில் பரப்புவது சம்பந்தப்பட்டவரை அவமதிப்பதாகும் என்று தந்தை பெரியார் கூறிவிட்டார்கள்!

தந்தை பெரியார், பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் போராட்டத்தினை எந்த வன்முறையும் இன்றி, எவ்வாறு அந்த பிரச்சனையை கையாண்டார் என்பதற்கு முரளி பிராமணாள் கபே, முரளி அய்டியல் ஹோட்டல் பெயர் மாற்றம் நடைபெற்ற நிகழ்வும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

If Thanthai Periyar had wished, if the comrades had also wished, how long would it have taken to remove that board?

But Thanthai Periyar was the one who did not want to carry out any struggle through violence.

He decided and announced that a peaceful picketing would be held in front of the canteen every day in the evening.

Thanthai Periyar himself started the crusade in front of the hotel. Day after day, the comrades of the Dravidar Kazhagam too went on strike.

Initially a fine of Rs 50 was imposed under Section 41 of the City Police Act and two weeks' imprisonment on failure to pay. A few days later another section 71(11) was invoked and a sentence of three weeks was imposed and then extended to 5 weeks.

Will the black shirt guys pay the fine? They went towards prison with smiling faces. Annai Maniammaiyar, Kuthoosi Gurusamy and Torpedo A.P. Janardhanam were the comrades who went to the jail.

Members of the Dravidar Kazhagam started flocking from all over the State. The strike started on 5.5.1957 and ended on 2.12.1957; 1010 comrades were arrested.

Murali Brahmin cafe owner PK Venkatesan surrendered to Thanthai Periyar at Meeran Sakib Street, Chennai, the previous night with a basket of mangoes as a gift. He apologized for his mistake. Later the name **Murali Brahmanal Cafe** was renamed as **Murali Ideal Hotel** (22.3.1958).

Thanthai Periyar's magnanimity, the news that the owner of Murali Cafe met him in person and apologised. was not published in the 'Viduthalai' daily. Thanthai Periyar said that when someone met him in private and apologized, to spread the news everywhere is an insult to the person concerned!

The name **"Murali Brahminal Café"** changed to **"Murali Ideal Hotel"** is an example to show how Thanthai Periyar handled the Brahmin-Non-Brahmin struggle without any violence.

THOUGHTS OF PERIYAR:

Universal Brotherhood and the Obstacles

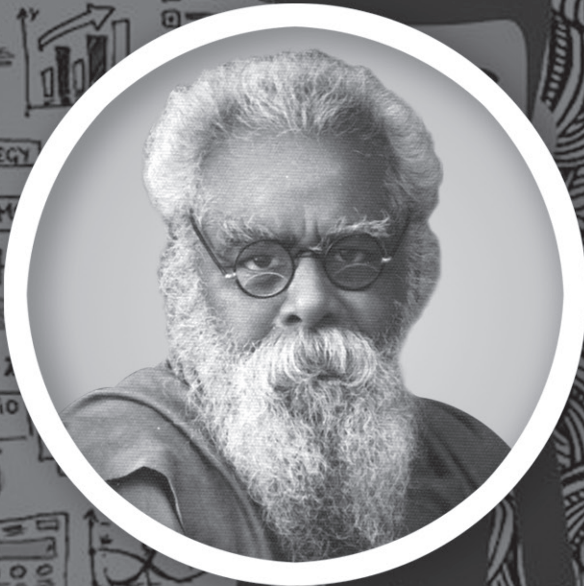

पेरियार के विचार:

वैश्विक भाईचारा और बाधाएँ

The entire world is gradually changing in many respects, with our country as the only exception in several aspects. For example, we have not got rid of the menace- brahminism. It has been haunting us for centuries, still tormenting us. Even in the countries being ruled by religious- fanatic Muhammedan Kings, people are vigorously striving for reformations in society, but our people in India continue to be insensitive towards their deplorable condition. We should think over deeply and find out the course of this irritating evil. We must probe deeply into the hindrances to universal brotherhood.

Religions – major obstacle

Religions have always been a great hindrance to universal brotherhood. They are still the major obstacle for equality and humanism. Various sub- sects in each religion and multiple languages are other factors. Besides, exclusive habitats for people of various religions also have affected our unity. For instance, Certain parts of the world have been largely occupied by Christians and some by Mohammedans. Such a compartmentalised habitation makes one group unaware of the life conditions of the other group. How can universal brotherhood be established if people are cut-off from one another, divided by religions and languages? Divisions like the Hindus, Muslims, Buddhists, Christians and Jains have become indestructible barriers for unity and universal brotherhood. Religions prevent even people of one country from empathising with the people of another country. Religions are the walls of separation and fences between people.

If all the people in the world have to be divided as per their

पूरी दुनिया अनेक मामलों में उत्तरोत्तर बदल रही है पर हमारा देश कई मामलों में इसका अपवाद है। उदाहरण स्वरूप हम ब्राह्मणवाद के खतरे से अभी तक मुक्त नहीं हो पाये हैं। यह हमें सदियों से परेशान कर रहा है और अभी तक हम इससे पीड़ित हैं। यहाँ तक कि धार्मिक-उत्साही मुहम्मदी राजाओं द्वारा शासित देशों में भी लोग समाज-सुधार के लिए जोरशोर से प्रयासरत हैं, किन्तु हम भारतीय लोग इस दुर्दशा के प्रति असंवेदनशील हैं। हमें गहराई से विचार करना चाहिए और इस चिढ़ाने वाली बुराई को खोजना चाहिए। हमें वैश्विक भाईचारे की बाधाओं को गहराई से परखना चाहिए।

धर्म - सबसे बड़ी बाधा

वैश्विक भाईचारे के लिए धर्म सदैव एक महत्वपूर्ण बाधा रहे हैं। वे अब भी समानता और मानवता के लिए प्रमुख बाधा हैं। प्रत्येक धर्म में विभिन्न उप-समूह और अनेक भाषाएं भी अन्य कारक हैं। इसके अतिरिक्त विभिन्न धर्मों के लिए विशेष आवास भी हमारी एकता को प्रभावित करते हैं। उदाहरण के लिए बड़े पैमाने पर ईसाई और कुछ मुहम्मदी लोगों द्वारा दुनिया के कुछ हिस्से आक्रमित किए गए हैं। ऐसा एक विभाजित निवास स्थान बनाने से एक समूह दूसरे समूह के जीवन की स्थिति से अनजान हो जाता है। लोग एक दूसरे से कट गये हैं, धर्मों और भाषाओं के द्वारा विभाजित हैं, तो वैश्विक भाईचारा कैसे स्थापित हो सकता है? हिन्दू, मुस्लिम, बौद्ध, ईसाई और जैन जैसे विभाजन एकता और वैश्विक भाईचारे के लिए अभेद्य रुकावट बन जाते हैं। धर्म एक देश के लोगों को दूसरे देश के लोगों से सहानुभूति को भी रोकते हैं। धर्म लोगों के लिए अलगाव की दीवारें और घेरे बने हुए हैं।

यदि दुनिया के सभी सभी लोगों को उनके भौगोलिक व्यवस्था और प्रवास के आधार पर समान समूह के रूप में विभाजित किया जाए

geographical settlements and migration, it should still be only like Americans and Europeans or the Turkish and the Afghans; a division of similar group of people. But living divided as dissimilar groups, as self – centred people not bothered about the sufferings of others, nursing grudge and nourishing hatred towards others- that is undeniably a social evil. Religions sow the seeds for the growth of dehumanisationl.

Caste barriers

Besides religions, caste barriers have adversely affected universal brotherhood. But there is a slight difference. In overseas countries racial extremism alone affects unity to a great extent. Caste barriers prevail especially in India. There are hundreds of castes and sub castes here which have been hindering brotherhood. The graded inequality imposed by Manudharma has divided us all. The Upper caste supremacy of Aryans has mercilessly discriminated people and hampered brotherhood. The upper caste people derive most of the benefits in society and leave the underprivileged suppressed and degraded. How can brotherhood be established without smashing caste barriers? Birth based disparities and the menace of untouchability have divided people who are all of the same soil. Lack of communal harmony among the Hindus is caused to a great extent by multiple castes and sub-castes. Unless racial extremism in overseas countries and the caste system in India are annihilated and uprooted, universal brotherhood can never be established globally.

Gradual changes abroad

Most of the countries abroad have realised the need of brotherhood and eqality. They have begun discarding religion and god. They are seriously bent upon crushing religious extremism. The overseas countries are involved in reformatory tasks to establish brotherhood. But we are lagging behind in such progressive achievements owing to the obstacles of religions and castes.

Christians moved their holy Bible from the Old Testament to the New Testament, with the passing of time. The Islamists had a lot of religion based restrictions. But these days they are gradually giving up conventional practices imposed by their religion. In India, there is still resistance to changes. Our gullible people still cling to outdated codes of conduct thrust on us by brahminist forces. How can we expect unity and brotherhood here?

Islamists in India were highly critical of Emir and Kamal Basha but they extended support when their rule was under threat. The Maulanas of India raised voice in favour of Emir for the common good of all the Mohammedans. This affinity for the common good is not found in the Hindus.

The 3 per cent minority brahmins

As per the outdated ancient codes adapted by the Hindus, only brahmins have the right to education and all others are deprived. The people following the Hindu religion themselves are not allowed to know the roots of their religion. The 3 percent minority brahmin population has been showing its supremacy in all respects. All others are deprived of the rights for the free- thinking, questioning and analysing what is good or bad for them. Thus only a particular group of people have

तो अभी भी सिर्फ़ अमरीकी और यूरोपीय या तुर्की और अफगान ही ऐसे समूह के रूप में दीखते हैं। परन्तु प्रवास के आधार पर विभाजित असमान समूह आत्म केन्द्रित लोग होते हैं जो दूसरों की पीड़ाओं की चिन्ता नहीं करते और दूसरों के प्रति नफ़रत को पालते हैं जो निर्विवाद रूप से एक सामाजिक बुराई है। धर्म अमानवीकरण को बढ़ाने के लिए बीज बोते हैं।

जाति की बाधा

वैश्विक भाईचारे को धर्म के अलावा जाति की दीवारें बुरी तरह से प्रभावित करती हैं। किन्तु थोड़ा सा अंतर है। बाहर के देशों में अकेले नस्लीय अतिवाद एकता को मुख्य रूप से प्रभावित करता है। जाति की दीवारें खास तौर पर भारत में व्याप्त है। यहाँ सैकडों जातियाँ और उपजातियाँ हैं जो भाईचारे को बाधित करती हैं। मनुधर्म के द्वारा थोपे गये स्तरीय असमानताओं ने हमें बुरी तरह से बांट रखा है। आर्यों की उच्च जातीय वर्चस्व ने निर्दयतापूर्वक लोगों में भेदभाव पैदा कर दिया है जो भाईचारे में रूकावट डालता है। उच्च जाति के लोग समाज से अनेक प्रकार की सुविधाएं ले लेते हैं और वंचितों को पीड़ित और नीचे के स्तर पर छोड़ देते हैं। जाति की दीवारों को नेस्तनाबूत किये बिना भाईचारा की स्थापना कैसे हो सकती है? जन्मजात असमानता और छुआ-छूत के संकट ने एक ही मिट्टी में पैदा हुए लोगों को विभाजित कर रखा है। विभिन्न जाति और उपजाति के कारण हिन्दुओं में कौमी सौहार्द्र की कमी है। जबतक बाहर के देशों में नस्लवाद और भारत में जाति व्यवस्था की समाप्ति और इनका समूल नाश नहीं हो जाता, तबतक दुनिया में वैश्विक भाईचारे की स्थापना नहीं हो सकती।

विदेशों में उत्तरोत्तर परिवर्तन

बाहर के अधिकतर देशों ने समानता और भाईचारे की ज़रुरत को महसूस किया है। उन्होंने धर्म और ईश्वर की अवहेलना शुरू कर दी है। धार्मिक अतिवाद को उन्होंने गंभीरता से कुचलना शुरू कर दिया है। बाहर के देश भाईचारे की स्थापना के सुधारात्मक कार्य में संलग्न हैं। किन्तु हम जाति और धर्म की बाधाओं के कारण इन विकासवादी उपलब्धियों में पीछे हैं। समय के अनुसार ईसाईयों ने पवित्र बाइबल के पुराने नियम (ओल्ड टेस्टामेंट) को नये नियम (न्यू टेस्टामेंट) में बदल लिया है। इस्लाम में धर्म पर आधारित अनेक प्रतिबंध लागू हैं। किन्तु अब वे धीरे-धीरे धर्म द्वारा थोपे गये पारंपरिक चलन का परित्याग करने लगे हैं। भारत में अभी भी परिवर्तन के प्रति विरोध व्याप्त है। हमारे सीधे सादे लोग आज भी ब्राह्मणवादी तत्वों द्वारा थोपे गये पुराने पड़ गये आचार संहिता को ढोते चले जा रहे हैं। यहाँ हम एकता और भाईचारे की आशा कैसे कर सकते हैं?

भारत में इस्लामी लोग अमीर और कमाल पाशा के पुरजोर आलोचक थे, किन्तु जब उनका शासन खतरे में पड़ गया तो उन्होंने उनका समर्थन किया। भारत के मौलाना ने सभी मुसलमानों के सामान्य हित के लिए अमीर के समर्थन में अपनी आवाज़ बुलंद की। सामान्य हित के लिए ऐसी आत्मीयता हिंदुओं में नहीं मिलती।

3 प्रतिशत अल्पसंख्यक ब्राह्मण

हिन्दुओं द्वारा अपनाए गए पुराने पड़ गये प्राचीन नियमों के अनुसार सिर्फ ब्राह्मण को ही शिक्षा का अधिकार प्राप्त है और बाकी सब इससे वंचित हैं। हिन्दू धर्म के अनुयायियों को भी धर्म के मूल को जानने की अनुमति नहीं है। आबादी का 3 प्रतिशत अल्पसंख्यक ब्राह्मण हर प्रकार का वर्चस्व दिखाते आ रहे हैं। बाकी सभी को स्वतंत्र सोच, सवाल पूछने और अपने हित अहित के वारे में निर्णय लेने के अधिकार से वंचित रखा गया है। इस प्रकार सदियाँ से एक खास समूह के लोग हर प्रकार की सुविधाओं का उपभोग करते आ

been enjoying all privileges for centuries. The rest of the people in Hindu religion remain silent sufferers without raising voice of protest. How can they expect brotherhood in society?

Three cruel restrictions:

For the untouchables, three cruel restrictions prevail- untouchability, unapproachability and unseeability. They cannot touch the upper caste people, go near them or even be sighted by them. Can we dream of universal brotherhood without eradicating these three inhuman restrictions that are unpardonable signs of social injustice?

The low caste people were compelled to carry on their traditional occupation. The children of washermen , potters, blacksmiths and barbers had to follow the same profession of their forefathers. One can never find such an atrocity in any other country in the world. How can we expect equality in such a society and if there is such horrible inequality here, how can we even think of brotherhood?

Brahminist atrocities

This minority group has been hood-winking all other people by making them believe in hundreds of gods and goddesses and worship them. This worship was a source of income for brahmin priests in temples. Added to this, numerous mythologies and scriptures were fabricated to take the gullible people for a ride. Marriages were conducted for the idols of gods and the ignorant people paid brahmin priests for all such rituals. This has not changed even today. Our downtrodden people shamelessly continue serving the 3 percent minority as if they were born only to serve the brahmins.

Protesters punished

Centuries ago, even the kings ruling serveral empires used to punish the low caste people if they protested against the atrocities of brahmins. The Kings themselves offered free land as gifts to brahmins. The untouchables who refused to obey brahmin landlords were punished by the kings. People of other castes who refused to believe in gods were labelled as “atheists” and were punished by the kings. The voices of the marginalised people were stifled brutally. Books full of codes of conduct, such as ‘Manusmriti’ were imposed as books of laws. The 3 percent brahmins reign supreme even today as an unquestionable authority. Is brotherhood possible in such a society? Leave alone the ‘Universe’ -brotherhood is a dream even on a national and state-level.

Varnasrama Dharma

The so called ‘Varnasrama Dharma’ continues to be a fabric of codes spun by the Aryan Supremacy. The saivities and the ‘Manusmiriti’ are other obstacles for us.

The Sanatan codes crush our people under their heels like a wild monster. All these stumbling blocks are to be removed if we are serious about establishing brotherhood. But our political leaders and the people ruling the country continue to remain as silent spectators. They are preventing social reformations. Scholars and eminent academicians should take the initiative to curb all sorts of social injustice. Until it happens, our independence is meaningless and our country itself would be devoid of self respect.

रहे हैं। हिन्दू धर्म में बाकी सभी लोग विरोध की आवाज़ उठाये विना मूक पीड़ित बने हुए हैं। वे समाज में भाईचारे की आशा कैसे कर सकते हैं?

तीन क्रूर प्रतिबंध

अस्पृश्यों के लिए तीन कठोर प्रतिबंध प्रचलित हैं - छुआ-छूत, मिलने-जुलने से रोक और देखे जाने से रोक। वे उच्च जाति के लोगों को छू नहीं सकते, उनके पास नहीं जा सकते और उनके द्वारा देखे नहीं जा सकते। सामाजिक अन्याय के अक्षम्य निशानी इन तीनों अमानवीय क्रूर प्रतिबंधों को हटाये बिना वैश्विक भाईचारे की हम कल्पना भी कर सकते हैं? निम्न जाति के लोग अपने पारंपरिक व्यवसाय को जारी रखने के लिए मजबूर थे। धोबी, कुम्हार, चमार और नाई के बच्चे अपने पूर्वजों के रोजगार को ही कर सकते थे। दुनिया के किसी भी देश में ऐसा दुष्ट व्यवहार देखने को नहीं मिल सकता। ऐसे समाज में समानता की आशा हम कैसे कर सकते हैं और यहाँ यदि ऐसा भयावह असमानता है, तो हम भाईचारे के वारे में सोच भी कैसे सकते हैं?

ब्राह्मणी अति-दुष्टता

इस अल्पसंख्यक समुदाय ने अन्य सभी लोगों की आँखों में धूल झोंकते हुए उन्हें सैकड़ों देवी- देवताओं और उनकी पूजा में विश्वास जमा रखा है। यह पूजा मंदिरों में ब्राह्मण पुजारियों की आय का स्रोत था। इसके अलावा अनगिनत धार्मिक शास्त्रों और पुराणों में मनगढ़ंत बातों के जरिए भोले भाले लोगों को ठगे जा रहे थे। पत्थर के देवताओं के विवाह कराये जा रहे थे और सीधे सादे लोग ऐसे कर्मकांड के लिए ब्राह्मण पुजारियों को धन दे रहे थे। यह सब आज भी नहीं बदला है। हमारे दलित लोग बेशर्मी से इन 3 प्रतिशत लोगों की सेवा किये जा रहे हैं मानों इनका जन्म इन ब्राह्मणों की सेवा के लिए ही हुआ हो।

विरोधियों को दंड

सदियों पूर्व अनेक साम्राज्यों पर शासन करने वाले राजा भी ब्राह्मणों के अत्याचार का विरोध करने वाले निम्न जाति के लोगों को दंड दिया करते थे। स्वयं राजा ब्राह्मणों को उपहार स्वरूप नि:शुल्क भूमि दान करते रहते थे। ब्राह्मण जमींदारों की बात नहीं मानने वाले अछूतों को राजा के द्वारा दंडित किया जाता था। ईश्वर में विश्वास नहीं करने वाले अन्य जाति के लोगों को “नास्तिक” कह कर दंडित किया जाता था। वंचित वर्ग के लोगों की आवाज़ को क्रूरता के साथ दबा दिया जाता था। मनुस्मृति जैसे आचार संहिता की किताबों को कानून की किताबों की तरह थोपा जाता था। 3 प्रतिशत ब्राह्मणों का साम्राज्य आज भी सबसे ऊपर है जिस पर सवाल नहीं किया जा सकता। क्या ऐसे समाज में भाईचारा संभव है? दुनिया की बात तो छोड़िये, राज्य और देश के स्तर पर भी भाईचारा एक सपने की तरह है।

वर्णाश्रम धर्म

आर्यों के वर्चस्व के द्वारा बुना गया तथाकथित वर्णाश्रम धर्म आज भी जारी है। शैव और मनुस्मृति हमारी अन्य बाधाएँ हैं। सनातन की संहिताएँ हमारे लोगों को पाश्विक दानव की तरह पैरों से कुचल रहे हैं। यदि हम भाईचारा की स्थापना के प्रति गंभीर हैं तो इन इन सभी बाधाओं को समाप्त करना होगा। किन्तु हमारा राजनैतिक नेतृत्व देश पर शासन करने वाले लोग मूक दर्शक बने बैठे हैं। वे सामाजिक सुधारों को रोक दे रहे हैं। विद्वानों और प्रमुख शिक्षाविदों को इस प्रकार के सभी सामाजिक अन्याय को दूर करने के लिए आगे आना चाहिए। यदि ऐसा नहीं होता है तो आजादी निरर्थक है और हमारा देश आत्म-सम्मान से वंचित रह जायेगा।

Awareness – the dire need

No one can help the suppressed people if they are not willing to help themselves. I mean to say that they need an awareness. They must realise their deplorable condition and arise. The first step is to uproot the caste supremacy of the 3 percent minority brahmins. That would pave the way for integration and brotherhood in our society.

('Kudi Arasu' Editiorial – 14th April 1929)

Translation in English: M.R. Manohar,

Hindi: Ravindra Ram

जागृति - परम आवश्यक

कोई भी व्यक्ति उत्पीड़ित लोगों की कोई सहायता नहीं कर सकता यदि वे स्वयं अपनी सहायता के लिए तैयार नहीं होते हैं। ऐसा कहने का मेरा आशय यह है कि उनमें जागृति की ज़रूरत है। उन्हें अपनी दयनीय अवस्था को समझना ही होगा और इसके प्रति जागरूक होना ही होगा। इसके लिए सबसे पहला कदम 3 प्रतिशत अल्पसंख्यक ब्राह्मणों के वर्चस्व को जड़ मूल से खत्म करने का होगा। तभी समाज में अखंडता और भाईचारे का मार्ग प्रशस्त होगा।

("कुदी अरासु" का संपादकीय - 14अप्रैल, 1929)

अग्रेजी अनुवाद : एम.आर. मनोहर

हिन्दी अनुवाद : रवीन्द्र राम ।

'Pioneer of Dravidian Linguist'

Bishop Robert Caldwell

Birthday: MAY 7 (1814)

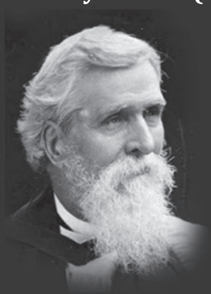

Bronze statue of Bishop Caldwell erected in 1968 on the Marina beach, Chennai. It is one of eight statues of distinguished Tamil scholars commissioned by the Dravida Munnetra Kazhagam (DMK).

Bishop Robert Caldwell (1814 -1891) was an orientalist who pioneered the study of the Dravidian languages with his influential work "Comparative Grammar of Dravidian Languages" (1856; revised edition 1875) திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம். Robert Caldwell was born on May 7,1814 to Scottish parents. Initially self-taught and deeply religious, young Caldwell graduated from the university of Glasgow and was fascinated by the comparative study of languages. At 24, Caldwell arrived in Madras on January 8, 1838 as a missionary of the London Missionary Society and later joined the Society for the Propagation of the Gospel Mission (SPG). Caldwell realised that he had to be proficient in Tamil to preach to the masses and he began a systematic study of the language.

He proposed that the South Indian languages of Telugu, Tamil, Malayalam, and Kannada formed a separate language family, which he named the Dravidian languages, affirming their antiquity and literary history, and their independence from Sanskrit and the Indo-Aryan languages. He speculated that speakers of the proto-Dravidian language entered India from the northwest. Thomas Trautmann writes of this book: "Caldwell showed the full extent of the Dravidian family, and demonstrated the relations among the languages in a richness of detail that has made it a classic work, still in print. The real significance of what Caldwell accomplished was not the first conception of the Dravidian family, but the consolidation of the proof."

Caldwell served as the Bishop of Tirunelveli (along with Bishop Sargent) and did much original research on the history of Tirunelveli.

Caldwell's mission lasted more than fifty years.His influential position in both Indian and English society, gave a vital stimulus to the revival of the Tamil people and the growth of the Non-Brahmin movement, which has been so marked a feature of the intervening years in South India.

Contribute to OBC VOICE:

Annual Donation: Rs.300
(from April 2024 onwards)

Donors will receive OBC VOICE for 12 months through book post.
Address with Pin Code and contact number is required.

Amount can be remitted thro' GPaY or NEFT:

SB ACCOUNT NO: 332602010438472
fvg: **EMPOWER**, Trust for Social Justice with
Union Bank of India IFSC: UBIN0533262

GPay (Mobile Number 76958-23527)

EMPOWER (TRUST FOR SOCIAL JUSTICE)
QR917695823527-8472@unionbankofindia

OBC VOICE . VOL: 2 No. 1 - May 2024 . Printed and Published by G.Karunanidhy on behalf of Empower Trust for Social Justice and Printed at Krishnaraj Printers, 36, Devarajan Street, Royapettah, Chennai 600014 and published from 10/1040, Jeevan Bhima Nagar, Anna Nagar West Extension, Chennai 600101. M 9381007998
Editor: **G.Karunanidhy**

GREETINGS TO EXECUTIVES

BY OFFICE-BEARERS OF UNION BANK OBC ASSOCIATION, TAMIL NADU

R.Muthu Rathinam, DGM
RH, Chennai North

M.Jeyakumar & Manik Lal Gandhi
DRHs, RO, Chennai North

R.Devaraj, DGM
Dy.ZH, Chennai Zone

M.Chelladurai, DGM
RH, Tiruppur

M.Chelladurai, DGM
RH, Tiruppur

Ms.T.Jayanthi, AGM
(Tirupppur br)

Ms.S.S.Lavanya, DGM
RH, Coimbatore

D.Muruganandam, AGM
Dy.RH, RO Coimbatore

Rajkumar, AGM
Dy.RH, RO, Coimbatore

P.M.Senthil Kumar
RH, Salem

Ms.Sashikala Sundaresan
Dy.RH, RO, Salem

Ms.Kala Sivakumar
Dy.RH, RO, Salem

यूनियन बैंक
ऑफ इंडिया
भारत सरकार का उपक्रम

Union Bank
of India
A Government of India Undertaking

VYOM
MOBILE BANKING
SUPER APP

Union Nari Shakti

Scan to apply

Scheme Features:

Eligibility:
- All Women owned and managed MSMEs (i.e., share capital of minimum 51% with Women)
- SHGs having Udyam registration

Margin:
- 5% for limits up to ₹ 1 crore
- 15% for limits above ₹ 1 crore

ROI:
- Attractive rate of interest

Purpose/Facility:
- **Term loan** for purchase/ construction/ renovation of business premises/purchase of plant & machinery
- CC for Working Capital requirements

Charges:
- **Nil** processing charges for limits up to ₹ 2 crore and 50% concession in applicable charges above ₹ 2 crore

Quantum:
- Minimum with: ₹ 2 lakh
- Maximum with: ₹ 10 crore (₹ 20 lakh for SHGs)

Collateral Security:
- Nil for limits up to ₹ 5 crore with CGTMSE coverage
- Hybrid model of CGTMSE with collateral of 25% for the portion uncovered under CGTMSE for limits above ₹ 5 crore

*T&C Apply

For more details, please visit nearest Union Bank of India Branch/MSME Loan Point

(Toll Free No.) **1800 208 2244 / 1800 425 1515 / 1800 425 3555** | **9666606060** | **www.unionbankofindia.co.in**

@unionbankofindia @UnionBankTweets unionbankinsta @UnionBankofIndiaUtube @unionbankofIndia @unionbankinsta